

**מ"ת 3825/08/16 - מדינת ישראל נגד אברהם מרדכי רזנפלד
(עציר, ישראל חיים שפירא, חיים פישגרונד, משה הירש, מנחם
אלברשטיין, אברהם פנחס דייטש**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

31 אוקטובר
2016

מ"ת 3825-08-16 מדינת ישראל נ' רזנפלד(עציר) ואח'

תפ"ח 3581-08-16

לפני כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי
המבקשת מדינת ישראל

נגד
המשיבים

1. אברהם מרדכי רזנפלד (עציר)
2. ישראל חיים שפירא
3. חיים פישגרונד
4. משה הירש
5. מנחם אלברשטיין
6. אברהם פנחס דייטש

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד שלי קוטין ועו"ד לבנת מלמד

ב"כ המשיב 1 - עו"ד חיים גרינוולד

המשיב הובא על-ידי שב"ס

החלטה - משיב 1

בפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים של משיב 1, בעניינו הוגש כתב אישום ביום 2.8.16.

ביום 22.8.16 נרשמה הסכמה לראיות לכאורה, ובית המשפט הורה על קבלת תסקיר בעניינו של משיב 1. התקבל תסקיר ראשוני, ולאחריו תסקיר מפורט מיום 25.10.16. אקדים ואציין, כי בניגוד לטרוניות שנשמעו מפי ב"כ המשיב בפתח הדיון, על אודות חלקיותו של התסקיר או מגמתיות הניכרת ממנו, באופן בחינת האירועים והנתונים, ולאחר עיון בתסקיר, אני סבורה כי מדובר בתסקיר מפורט מאוד, מקיף, המבוסס על שיחות ובדיקת נתונים מגורמים שונים, לרבות גורמים מקצועיים רלוונטיים, ולא התרשמתי כי ניכרת בתסקיר מגמתיות או חד צדדיות, אלא בחינה מקצועית של הנתונים הרלוונטיים.

עמוד 1

כאמור, ניתנה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה, ובמצב דברים זה, לא נדרש בית המשפט לצלול אל הראיות.

בתמצית, אפנה לעובדות כתב האישום, אשר בעניינו של משיב 1, כולל 22 אישומים שעניינם ריבוי עבירות של התעללות בקטין על-ידי אחראי, תקיפת קטין, לרבות תקיפה הגורמת חבלה על-ידי אחראי, ואף חבלה של ממש, מעשי סדום בקטין, מעשים מגונים בקטין מתחת לגיל 16 ואיומים. מעשים אלה, המפורטים במסגרת 20 אישומים, בוצעו על-פי הנטען, על-ידי המשיב בעת שהיה דמות חינוכית, מורה בבית ספר על פני שנים, והופנו כלפי קטינים, ילדים צעירים בני 7 אותם חינך. המעשים התרחשו במשך שנים ארוכות, בשנים 2000 - 2010, כשהתאם לכתב האישום קיים אישום ראשון שהוא כללי יותר, וכן אישומים קונקרטיים כלפי 18 קטינים. המעשים המפורטים בכתב האישום כוללים, בין היתר, הכנסת פלפל שחור לפה, או סבון לרחצה לפה, הכאת קטינים באמצעות חפצים שונים, תוך הטלת פחד והשפלה, לרבות הפשטת מכנסיהם או ביצוע פעולות אחרות, מוקדמות להכאתם, כדי להפחידם ולהשפילם, נעילת קטינים, קשירתם באמצעות חבל ואף באמצעות אזיקון, רמיסת כבודם בכך שנמנעה מהם האפשרות לצאת להתפנות עד כדי נאלצו לעשות צרכיהם במכנסיהם בפומבי, וכן מיוחסים למשיב שורה של מעשי סדום קשים, שכללו, בין היתר, החדרת אצבעות אל פי הטבעת, וכן מעשים מגונים מעל ומתחת לבגדים, שכללו, בין היתר, מגע באברי המין ובישבן, ואשר נלוו להם, בין היתר, איומים שלא יגלו את דבר המעשים, ובמקרים אחרים, פיתוי או פיצוי בדברי מתיקה.

שני אישומים נוספים בוצעו על-פי הנטען בכתב האישום כלפי רעיית המשיב ובנו, שהיה קטין באותה עת. אישום כלפי רעיית המשיב שתקופתו היא בשנים 2006 - 2016, מתאר את הטלת האימה על רעיית המשיב, ועל יתר בני המשפחה, בנקיטת אלימות פיזית ומילולית, פגיעה בחרות רעיית המשיב, דרישת ציות, איום בגירוש מהבית ובהפרדה בינה לבין הילדים, הטלת איסורים, לרבות איסור לקיים קשר עם בני משפחתה, הגבלות על תנועה, ואף על פעולות אלמנטריות כמו האכלה. בהתאם לכתב האישום, מתוך חששה של רעיית המשיב, והטלת האימה עליה, פעלה רעיית המשיב בהתאם לדרישות ולציוויים, ובגין עובדות אלה, מיוחסת למשיב סחיטה באיומים שהביאה לידי מעשה.

בעניינו של הבן הקטין, בתקופה הרלוונטית שהיא בשנים 2000 - 2011, מאז שהיה הבן הקטין ת.ת. בן 5, לפי הנטען, מתאר כתב האישום מעשי התעללות גופנית ונפשית, הכאה, לרבות באמצעות חפצים, ולרבות בעת שהקטין עירום, גירוש מן הבית, איסורים שונים, גרימת חבלות גופניות ונפשיות, עד שהקטין עזב את הבית, ובקשר לאישום זה, מיוחסות למשיב ריבוי עבירות של התעללות בקטין על-ידי אחראי, ותקיפת קטין על-ידי אחראי הגורמת חבלה.

העובדות המפורטות לעיל, מצביעות על חומרת המעשים המיוחסים למשיב, ודומה שלאחר הסקירה האמורה, אין צורך להכביר מילים ביחס למרכיב חומרת המעשים והשפעתו על עילת המעצר, ועל מסוכנות המשיב.

אציין בהקשר זה, וזאת לאחר עיון בתסקיר המפורט, לרבות התרשמות גורמי הרווחה שהובאו בו, וההמלצה שאינה תדירה, הקשורה להגבלת קשר, כי אינני מקבלת את טענת בא-כוח המשיב, שהמסוכנות הנטענת היא רק כלפי רעיית המשיב, וניתן בנסיבות אלה למצוא אמצעים לאיינה או לפחות להפיגה. למקרא התסקיר המפורט, עולה כי המסוכנות מצידו של המשיב היא מסוכנות כלפי הגורם החלש, בין שמדובר במי שהוא בן משפחה או מקורב למשיב, ובין שמדובר במי שהמשיב היה אחראי עליו בהיותו מחנך, ובין בכלל כלפי גורם מוחלש. בהקשר זה אעיר, כי דווקא המסמכים הרפואיים על אודות המצב הנפשי של רעיית המשיב ושל בנו, מתיישבים לכאורה עם ההתרשמות הכוללת בדבר מסוכנות

כלפי גורמים שהם חלשים או מצויים במצב חולשה מטעם זה או אחר. אציין עוד, וזאת בהקשרה של עילת המעצר, כי לא מצאתי הפחתה באותה מסוכנות כלפי רעיית המשיב וכלפי בני משפחה, בשל העובדה שלא היו תלונות במשך שנים, או בשל טענות הנוגעות לסכסוכים בין שני צידי המשפחה. יש בתסקיר שרות המבחן המפורט מאוד, התייחסות למצב המשפחתי המורכב מאוד, ולסיטואציה המשפחתית, שבה היו מצויים, ומצויים עדיין, בני המשפחה, והתרשמות מהטלת שליטה מחד גיסא, ואימה מאידך גיסא, שמסבירים לכאורה את אי הגשת התלונות.

לעניין עילת המעצר של המסוכנות, מעשי המשיב מבססים עילת מעצר סטטוטורית, הן בשל האלימות החמורה והאכזריות, והן בביצועם בבן משפחה. גם לאחר שלקחתי בחשבון את העובדה שהמשיב ללא עבר פלילי, ובהינתן הנתונים הנוגעים לחוסר היכולת ולחשש להתלונן, איני סבורה כי בהתחשב במעשים שתוארו, יש בהעדר העבר הפלילי או בזמן שחלף מאז סיום המעשים ביחס לחלק מן האישומים, אלה הנוגעים לילדים הקטינים בבית הספר, כדי להוביל למסקנה שדרגת המסוכנות מופחתת או פחותה, ובהקשר זה יש חשיבות לא מבוטלת להתרשמות שרות המבחן ולנתונים שהובאו בפניי, בעניינו של העושה, הוא המשיב.

מתסקיר שרות המבחן, עולה שהמשיב מביע תפישה מאשימה וקורבנית, שולל צורך בשינוי או בהתערבות טיפולית, משיב באופן מגמתי ומנותק, במטרה למנוע אפשרות לבסס הערכה לגבי דפוסיו וצרכיו המיניים, נמנע מלבחון את התנהגותו בכל דרך, ותולה את האחריות למעצר ולסיטואציה בכללותה, על אחרים. התרשמות שרות המבחן היא מאדם נוקשה, בעל צרכי שליטה גבוהים, קושי ניכר לזהות צרכים נפרדים משלו, ויכולות רגשיות וחברתיות מוגבלות. שרות המבחן מסתייג לעניין האבחון בהקשר המיני, אך מציין כי יתכן שמדובר בסטייה מינית, המקושרת בספרות לשיעורים גבוהים של רצדביזם וסיכון לביצוע עבירות מין.

לעניין הקשר עם רעייתו, מתייחס שרות המבחן לפתולוגיות של הקשר, לכך שמדובר בקשר שבמשך שנים מתאפיין באלימות והתעללות נפשית, רגשית ומינית, ויצירת תלות של בני המשפחה כלפי המשיב, כגורם חזק. שרות המבחן מעריך קיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצד המשיב, אשר עלולה לכלול גם ביטויים של התעללות מינית כלפי סביבתו הקרובה, ומציין כי לא ניתן להפחית מרמת הסיכון במצבו באופן מיידי, ולא ניתן להשיג השפעה מפחיתת סיכון בדרך שאינה מעצר בבית המעצר, ולפיכך, שרות המבחן אינו ממליץ על שחרור מבית המעצר. אציין בהקשר זה, כי גם גורמי הרווחה שהתערבו בעניין המשפחה, הגיעו למסקנה כי מדובר במצב משפחתי מורכב וקשה, שבו בני המשפחה החלשים נתונים להסתה, מצויים תחת שליטה, והם המליצו באופן שאינו שגרתי, כאמור, להגביל ביקורים ושיחות טלפון בין המשיב לבין ילדיו.

לצד עילת המסוכנות, מתקיימת בתיק זה גם עילת מעצר של חשש להשפעה על עדויות. בהקשר זה, אני מפנה למפורט בתסקיר שרות המבחן ביחס לשיחה עם רעיית המשיב, התייחסות למצוקתה, למצב התלות ולקשייה בנפרדות מן המשיב, הבעת חשש גדול מפניו, במיוחד לאחר עדותה כנגדו, תוך שהיא מתייחסת לכך ששחרור מבית המעצר יאלץ אותה להעתיק את מקום מגוריה. עוד אני מפנה לכך שהתרשמות שרות המבחן היא שאף בעת המעצר ממשיך המשיב לשלוט, גם אם באופן חלקי, בבני המשפחה, וגם נתונים אלה יש להם משמעות על החשש להשפעה על עדים.

לאור המפורט, אני סבורה כי עילות המעצר הן בעוצמה נכבדת, וכי לעילה של חשש להשפעה על עדים יש משקל נכבד,

לכל הפחות, עד לאחר העדת הגורמים הרלוונטיים במשפחה, ושוכנעתי כי יש מקום למעצרו של המשיב.

לעניין בחינת האפשרות העקרונית להפגת המסוכנות בחלופה, לרבות בדרך של מעצר באיזוק אלקטרוני, המלצת שרות המבחן היא כאמור שלילית, וכידוע, נדרשים טעמים ברורים ומפורטים כדי לסטות מהמלצה שכזו. לא מצאתי בעת הזו, טעמים שכאלה.

למעלה מן הנדרש, אציין כי מקובלות עלי מסקנות שרות המבחן ביחס לעובדה שהחלופות המוצעות בדרך של מפקחים בני משפחה, אינן מתאימות כלל ועיקר, ואין מדובר במי שיכולים להוות גורם סמכותי בכל דרך שהיא, או לבצע פיקוח שהוא מורכב ביותר בכלל, ובנסיבות העניין בפרט.

לעניין חלופת המעצר בישיבת "שלוות חיים", החלופה נבחנה על-ידי שרות המבחן, ונמצאה לא מתאימה בשל מספר נתונים, ובין היתר, העובדה שהפיקוח נעשה ללא ידיעתם ואישורם של גורמי פיקוח במשרד הרווחה ומשרד הבריאות, וכן העובדה שהמשיב עלול להיות בקרבה לגורמים מוחלשים. לאחר הגשת התסקיר הוגש מסמך משלים שהופנה לעיון בית המשפט, וכן נשמעו דבריו של מנהל המסגרת ושל הפסיכולוג. גם לאחר שלקחתי בחשבון שהוצעה חלופה שונה, אינני סבורה כי בעת הזו מדובר בחלופה שיש בה פיקוח הדוק בנסיבות העניין, וכזה המאפשר לשקול את החלופה המבוקשת.

איני מוצאת לנכון להתייחס לחלופה נוספת, שלא נשקלה כלל על-ידי שרות המבחן, משום שלא הוצגה לו במועד.

לאור המקובץ, מששוכנעתי בקיומן של ראיות לכאורה ובעילות מעצר של מסוכנות וחשש להשפעה על עדים, ומשלא ניתן להפיג בחלופה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

המסמכים שהוצגו לעיוני מושבים לצדדים.

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ז, 31/10/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

הוקלדעלידיכנרתגולן